

Faptele noastre de muncă - supremul criteriu al angajării patriotice

CHIPUL PATRIEII ESTE CEL PE CARE-L FĂURIM CU HĂRNICIE, DĂRUIRE ȘI ABNEGAȚIE

CONFERINȚA
NATIONALĂ
A PARTIDULUI

IZVOR DE APĂ VIE

Așezat în mal de Dunăre, Drobeta-Turnu Severin are toate atribuțiile unui oraș mare: are plus ceva, adică un anumit farmec, care-l conferă specificitate. Nu știm când își vor găsi severinienii pasiunea lor pentru fântini, dar știm că astăzi orașul se minimează cu cîteva realizări artistice, de prestigiu în domeniul acesta care sînt nu numai frumoase în sine, ci și foarte semnificative, așa zice simbolic. Și semnificația este cu atât mai adîncă — și mai clară — cînd aflăm că fântinile severinene se găsesc în general în locurile reînnoite ale orașului: în centru, cartierul Crihală, la ieșirea din oraș spre Gura Văii, în port, la cele două ieșiri din oraș spre Craiova. Ca semn distinctiv, fântinile din Drobeta-Turnu Severin vorbesc despre izvorul de apă vie găsit de locuitorii orașului.

Principalul răspuns la aceste condiții trebuie să-l constituie munca. Iar, în acest domeniu, al muncii tinerilor, se pot spune numai vorbe frumoase, prezenta tinerilor severineni netrecînd neobservată în întreprinderi sau în școli. Elevii au consemnat cîteva succese la sesiunea de referate și comunicări științifice de la Brașov cînd Orelia Birlan (de la Liceul „Traian”) — la istorie și Romeo Dumitrescu (același liceu), la informatică, au obținut locul I. Vasile Turturea (chimie) și Luminița Leuștean (matematică) — tot de la Liceul „Traian” — au obținut locul II. Tinerii din industrie, anverși în ampie intrărecere utecistă, și-au adus și ei partea lor de contribuție la câștigarea unui bun renume pentru organizația de tineret, Cornel Drincescu (de la Întreprinderea de Construcții Navale și Prelucrări la Cald) a fost desemnat cel mai bun sudor din țară, după cum Petre Clonțea — a fost considerat cel mai bun zidar, Ispas Cioabă a luat locul I la concursul de creație tehnică (spre a nota aici numai rezultatele care au confirmat în întrecere cu alții — colegii din țară — valoarea pregătirii teoretice și profesionale a tinerilor din Drobeta-Turnu Severin). Sigur lucrurile frumoase vorbesc elocvent, dar, să nu uităm, că adevărata măsură a responsabilității, a spiritului de anagjare revoluționară, specifică tinerescă, este dată de ceea ce se întâmplă zilnic în întreprinderile severinene și, merită să menționăm acest fapt, ne-am dat seama că eforturile tuturor colectivelor se îndreaptă spre îndeplinirea sarcinilor de plan asumate. Abordarea lucidă a rezultatelor, minusurile înregistrate în cîte un sector și mobilizează, trebuie să-i mobilizeze, la o intensificare a eforturilor în acest final de an, pentru ca întîmpinarea Conferinței Naționale a Partidului să fie cu adevărat un moment deosebit în viața lor. „Numai făcîndu-ne datoria, îndeplinindu-ne sarcinile trasate, ne putem dovedi adevărații tineri revoluționari care răspund prin faptele lor de muncă minunatăle condiții de viață și de afirmare profesională de care beneficiem”, ne spunea Elena Coliga.

Frumusețea orașului izvoară din izvorul viu al muncii oamenilor. La Drobeta-Turnu Severin faptul se exprimă și simbolic (prin fântinile orașului) dar și foarte concret prin ceea ce oamenii înteneză zilnic.

CONSTANTIN STAN

Dacă ar fi să judecăm după cifre, județul Neamț ocupă 2,5 la sută din suprafața țării. Importanța sa, din fericele, nu se judecă doar după rigiditatea unor clădirii orientate, ci după fapte și împliniri concrete. Altfel spus, deși dimensiunea sa îl situează în rîndul județelor mijlocii din țară, Neamțul produce în concretul lui larg al economiei naționale: totalitatea semănătorilor mecanice; 43 la sută din producția de fire și fibre sintetice; 34 la sută din cea de fier; 14,3 la sută din producția de ciment; 10,3 la sută chereștea; 9,5 la sută zahăr; 5,4 la sută hîrtie etc. Marii obiective energetice construite pe valea Bistriței, barajul și Fabrica de Ciment de la Bicoz, Fabrica de Tevi de la Săvinești, entuziasmul și romantismul revoleționar al începutului de drum al descătușării energiei latente și inițiativa creatoare.

Neamțul a ajuns într-un timp extrem de scurt la o producție industrială de 39 miliarde lei, din care 30 la sută îl reprezintă exportul — o producție situată deci la cotele cele mai ridicate ale exigenței tehnologice, sensibilă la cele mai avansate cerințe ale științei și defet indiferență la stimularea pe toate căile a creativității, mai ales în cadrul C.F.S.-ului Săvinești, a Laboratorului de acvicultură și ecologie acvatică, a Laboratorului „Plantavorei”. Piatra Neamț, dezvoltîndu-se într-un ritm fără precedent, județul Neamț își afirmă totodată o veritabilă vocație culturală, menită a înobilita viața culturală a tuturor locuitorilor săi, aici fiind un binecunoscut teatru profesional, 2 teatre muncitorești, o orchestra profesională de muzică

populară, un complex muzeal cu 17 unități specializate, numărate biblioteci, 4 case de cultură, 137 de cinematografe etc. Dinamică și aflată într-o continuă competiție calitativă cu sine însăși, activitatea economică a județului înregistrează ritmuri tot mai înalte. Schimbările sînt rapide și în consens cu marile prefaceri ale țării. Numai în 1986, comparativ cu anul precedent, în Neamț s-a realizat o producție marfă industrială cu 12,7 la sută mai mare; la fire și fibre sintetice ea depășește 22

ție industrială ce se realizează în 1965. Necesită acum doar 50 de zile. Un salt întru totul spectaculos, ce ilustrează cum nu se poate mai bine și marile perspective ce se deschid în fața acestui colț de țară românească. De pildă, se estimează că pînă în 1990 producția marfă industrială a județului s-a crescut într-un ritm mediu anual de 11,5 la sută, ajungîndu-se la un spor total de 18 miliarde lei. De asemenea, se va dubla producția marfă raucii. Agricultură ra înregistrează un plus de 1,6 miliarde lei.

PERMANENTA COMPETIȚIE CU TINE ÎNSUȚI

la sută, iar la mobilă 48 la sută. Au fost date în funcțiune 2000 de noi apartamente. Prestările de servicii către populație au crescut cu 13,2 la sută, atîngînd o producție totală de 1,8 miliarde lei. De asemenea, volumul producției mici și artizanale s-a cifrat la 3,3 miliarde lei, ceea ce reprezintă un spor de aproape 10 la sută față de 1985, conștient dîndu-se în folosință peste 5500 metri pătrați de spații comerciale. Lista acestor exemple este departe de a fi închisă. E suficient să amintim că întreaga produc-

ție industrială ce se realizează în 1965. Necesită acum doar 50 de zile. Un salt întru totul spectaculos, ce ilustrează cum nu se poate mai bine și marile perspective ce se deschid în fața acestui colț de țară românească. De pildă, se estimează că pînă în 1990 producția marfă industrială a județului s-a crescut într-un ritm mediu anual de 11,5 la sută, ajungîndu-se la un spor total de 18 miliarde lei. De asemenea, se va dubla producția marfă raucii. Agricultură ra înregistrează un plus de 1,6 miliarde lei.

AȘA S-A ÎNĂLȚAT „ORAȘUL MINERILOR”

Baraolt — orașul minerilor: nu peste mult timp va împlini două decenii de existență. Situat în partea centrală a golului depresional al Baraoltului, la încrucțarea drumurilor tradiționale ce leagă acest bazin al județului Covasna de orașele Brașov, Sîntu Gheorghe, Odorhei și Rîzești, orașul oferă imaginea elocventă a unui dezvoltării economice armonioase, specifice oricărei așezări urbane a zilelor noastre. Fără pretențiile unui mare centru de acest gen, Baraoltul se impune printr-o complexă structură economică; în marele lor majoritate cei peste 10500 de locuitori ai săi poartă emblema meseriei de minier cu ochii înălțați spre aceste mieleauri. Sînt 115 ani de cînd cărbunul — agenta negră a pămîntului — este scos să strălucească în lumina zilei de către cei de la Întreprinderea Mineră Căpeni-Baraolt, defîndu-se a Ordinului Muncii clasa a II-a, a locului II pe țară și, în același timp, unitate care asigură 45 la sută din puterea economică a localității. Dar și argila refractară, diatomita, apele minerale bicarbonate și cloruro-sulfate, piatra de construcții etc. au determinat dezvoltarea altor capacități industriale ce au adus renume localității. Cine nu a auzit, spre exemplu, de apa minerală de Biborțeni? Fîntîna, de aici, de la Fabrica de Ape Minerale, pleacă în toată țara miraculoasă apă gazeasă. Cine nu a auzit, țară, de frumoasele covore și de articole de tipărire meșteșuguri lucrate în lemn de meșterii de la Cooperativa „Progresul”, faima acestor produse ajungînd și dincolo de hotarele țării? Pe versanții sud-vestici ai masivului cu nume omonim urbel, s-a dezvoltat în ultimul timp și industria forestieră, aici funcționînd un important Sector de Exploatare a Lemnului; nu mai puțin importante sînt secțiile de industrie alimentară, secția de vulcanizare a cauciucului pentru benzile transportoare sau sectorul agricol reprezentat de ferma IAS Ozun și de cele trei cooperative agricole de producție: Baraolt, Căpeni, Biborțeni. Chiar dacă, la prima vedere, aceste sectoare economice par adiacente, ele își au însă rîsul lor bine definit. Lucru firesc, fără ele dezvoltarea orașului neafîndu-și împlinirea. Și, totuși, mineritul este caracteristica de bază a creștii Baraoltului. Nu întîmplător, așadar, statuia minerului din Piața Libertății și simbolul, emblema orașului, dacă te gîndești că, din fiecare familie cel puțin unul din membrii ei este minier!

Poate fi o exagerare, atunci, să numești Baraoltul „orașul minerilor”? Nici locuitorii săi, de altfel, nu-l numesc în alt mod. Ștefan Korodi, tînarul primar al orașului, vorbind despre oamenii și lucrurile acestea folosește ca un leitmotiv expresiv, argumentînd prin cifre și date concrete: „minerul al realizat...”, „în orașul minerilor s-a construit...”. Cu alte cuvînte, prin

ADEVĂRATA CRONICĂ SE SCRIE AZI

O mai veche imagine impușată de frecventare lirică barocă identifică orașul inspirator al marelui poet c-un peisaj lacustru și lipsit de orice orizont, măcinat de bolii acuze și apărut de un ocean sîmț fără ieșire. De fapt, această stampă ilustrativă putea să reprezinte oricare alt oraș țării, și nu neapărat Bacăul, a cărui celebritate era deja asigurată prin renumăratele sale mahalale. Oricum, în lipsa unor documente fotografice mai elocvente, e de presupus că Bacăul, chiar în varianța sa bacoviană de dinaintea de război, avea aspectul unui trgu obscur.

Mult timp Bacăul a trăit pe seama unor mărunte speculații negustorești și a celor 2-3 fabricuțe din zonă: cea de hîrtie „Letea”, cea de postav „Bulucei” sau mina de cărbuni Comănești, deși posibilități și resurse existau din plin: de la petrolul oniceștesc, pînă la muntele de sare de la Tip. Oca Resenari și cultivînd în osidie micile țicuri ionic-proteice surprinse cu multă ironie de un D. D. Pătrășcanu, locuitorii se adăposteau precum în pluriere călduțe ale istoriei, frîzînd unori umorului involuntar. Un ziar al timpului, de pildă, povestea cum cotașeni, deja avertizați cu privire la apăsătoare realitate electric în orașul lor, ieșiseră în grupuri compacte curioși și speriați totodată, să-l întîmpine la bariera Bacăului! Ar fi multe de spus despre aceste locuri — și bune și rele. Un lucru este dincolo de orice îndoielă — schimbările produse aici în ultimii ani vizează nu doar peisajul industrial înedit și lipsit de un minim termen de comparație, ci mai ales constința oamenilor, din nou aspirații și împliniri uma-

ne. Dintr-o zonă retardată economic și împacată cu destitui ei agricol, în care fabricuțele mai rășarite se puteau număra pe degetele de la o mîna, Bacăul a ajuns la o producție industrială de un miliard lei, la una agricolă de 6 miliarde lei, alte 2 miliarde aparținînd prestărilor de servicii către populație. Dincolo de cifre și exemple, lipsite de orice dubiu, Bacăul a devenit unul din cele mai importante județe ale țării, acoperînd prin obiectivele construite aici în anii socialismului aproape toate sectoarele unei activități economice prospere: de la industria chimică, pînă la cea a construcțiilor de mașini. Reclădit din temelii, Bacăul aparține ca vîrstă și aspirații, în primul rînd, tinerilor. Ei reprezintă viitorul și certitudinea împlinirilor următoare, de unde și responsabilitatea sporită a noilor generații, abnegația și înalul patriotism ce transpare în faptele lor cotidiene de muncă. În acest an ce marchează hotărîtorul eveniment politic al Conferinței Naționale a partidului, tinerii județului Bacău dovedesc elementarul adevăr că maturitatea profesională și politică nu așteaptă trecerea anilor. Este deci semnificativ să amintim în acest an utecist băcăuanii au realizat 210000 lei la muncă patriotică, 1853000 lei prin recuperarea și refolosirea materiilor prime. În cele 4 sectoare județene și locale s-au realizat: la cel județean 6 milioane (și deci un spor de 113,8 la sută față de plan), iar la cele locale 1800000 lei, ceea ce reprezintă un spor de 131,4 la sută față de plan. O atenție deosebită s-a acordat stimulării creativității în rîndul tinerilor, cit și ridicării nivelului de pregătire profesională.

SORIN PREDA

FLORENȚA MARDALE

